

LUBLIN SCIENCE
AND TECHNOLOGY
PARK S.A.

MARIA
CURIE-SKŁODOWSKA
UNIVERSITY

UMCS

International research
and practice conference

MODERN METHODS,
INNOVATIONS AND OPERATIONAL
EXPERIENCE IN THE FIELD
OF PSYCHOLOGY
AND PEDAGOGICS

Lublin, Republic of Poland
October 20-21, 2017

THEORY AND METHODOLOGY OF PRESCHOOL, SCHOOL AND VOCATIONAL EDUCATION

Preparation of future designers to the development of professional career Алієксєєва С. В.	130
Особливості лінгводидактики початкової школи в педагогічній системі Василя Сухомлинського та Шалви Амонашвілі: порівняльний аналіз Баранюк І. Г.	133
Впровадження інтерактивного навчання в навчально-виховний процес дошкільного навчального закладу Гончар Н. П.	136
Психолого-педагогічний аспект формування самостійності молодших школярів Журавльова Л. С.	140
Проблема гуманізації вищої освіти та шляхи її вирішення Карпова Е. Е.	143
Особливості методики викладання фізики студентам медичних факультетів Клименко Г. В., Шурінова О. В., Зетова Т. Р., Літвінов Ю. В.	147
Групові форми навчання майбутніх інженерів-технологів харчової галузі в процесі формування здоров'язбережувальної компетентності Лазарєва Т. А., Благий О. С.	151
Моделювання процесу підготовки фахівців для роботи в інклюзивному просторі Ленів З. П.	154
Концептуальні засади підготовки майбутніх магістрів медицини до реалізації маркетингу в професійній діяльності Марчук І. А.	157
Спецкурси як умова якісної професійно-дидактичної підготовки майбутніх учителів початкової школи Пермінова Л. А.	160
Головні акценти у підготовці майбутніх перекладачів до професійного спілкування в умовах сучасного ринку праці Соболь Н. М.	164
Використання міжпредметних зв'язків у процесі професійної іншомовної підготовки студентів економічних спеціальностей у вищій школі Тинкалюк О. В.	167
Методичні аспекти формування самоконтролю у молодших школярів Толмачова І. М.	170

Педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів до патріотичного виховання дітей старшого дошкільного віку Філімонова Т. В.	173
Актуальні аспекти професійної підготовки конкурентоспроможного майбутнього викладача вищого навчального закладу Цюняк О. П.	177
Використання тренінгових технологій у процесі формування здоров'язбережувальної компетентності педагогів Шеян М. О.	180

GENERAL PSYCHOLOGY, PERSONALITY PSYCHOLOGY, HISTORY OF PSYCHOLOGY

Внутрішній конфлікт як основа психосоматичних захворювань Боброва Л. Г.	185
Динаміка особистісної та професійної самооцінки майбутніх студентів-медиків Головнюва О. В.	188
Емоційно-ціннісне ставлення до проблеми адаптації учнів-пятикласників їх батьків та вчителів Дзюбенко О. А.	192
Актуалізація інтелектуального потенціалу у період геронтогенезу як фактор ресоціалізації особистості Коваленко-Кобилянська І. Г.	195
Пізнання цінностей особистості у психокорекційній практиці Овчаренко О. В.	197
Психологічні особливості професійного стресу Сидоренко О. Б.	200
Особливості ціннісних орієнтацій сучасної молоді Старинська Н. В.	203
Самореалізація викладача вищого навчального закладу як питання професійного становлення Томаз І. А.	207

SOCIAL AND MEDICAL PSYCHOLOGY

Психологічна проблема мобінгу серед підлітків та причини його виникнення у шкільному середовищі Величко М. С.	211
Етапи психологічного супроводу хворого у кардіологічному відділенні Гасюк М. Б.	215

взаємопов'язаних етапи: мотиваційно-ціннісний, теоретико-практичний та імітаційно-рефлексивний [1, с. 22].

У ході аналізу різноманітних підходів до моделювання процесу підготовки фахівців здатних реалізувати інклюзію схиляємось до думки, що така модель повинна бути наближеною до моделі професійної підготовки спеціальних педагогів, наприклад – логопедів.

Так, М. Шеремет і Н. Пахомова доводять, що концептуальне моделювання інтеграції медико-психологічної та педагогічної складових професійної підготовки логопедів як поліфункціональний феномен, має бути представлений на різних рівнях: методологічно-теоретичному, концептуально-змістовому та організаційно-процесуальному [6, с. 22].

Нами ж упродовж експериментальної діяльності з підготовки фахівців до роботи в умовах інклюзії було вибудовано універсальну структурно-функціональну модель, що містить наступні інтегровані компоненти: пропедевтично-мотиваційний, змістовно-діяльнісний та операційно-практичний. З 2008 року модель вже пройшла апробацію в університетах України і нині успішно функціонує. У рамках цієї моделі було започатковано кілька нових програм з підготовки бакалаврів і магістрів [2, с. 123].

На сьогоднішній день фаворитами у процесі підготовки фахівців стають електронне та змішане навчання, які згідно зі світовими тенденціями розглядаються як найефективніший спосіб підготовки та перекваліфікації педагогічних кадрів, здатних працювати в умовах інклюзії та активно починають упроваджуватись в освітньо-науковий простір українських вишів, зокрема за допомогою SMART-освітніх технологій [3].

Перспективність даного дослідження вбачаємо в характеристиці компонентів моделі криз призму інноваційних підходів.

Література:

1. Демченко І.І. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутнього вчителя початкових класів до професійної діяльності в умовах інклюзивної освіти / І.І. Демченко // Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук зі спеціальностей 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти, 13.00.03 – корекційна педагогіка // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://nauka.udpu.org.ua/dysertatsiya-33/>

2. Ленів З.П. Особливості реалізації інклюзії та підготовки відповідних фахівців: проблеми, досвід, перспективи / Зоряна Ленів // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 19. Корекційна педагогіка та спеціальна психологія: Збірник наукових праць. – К.: МПУ імені М.П. Драгоманова, 2014. – Вип. 28. – С. 119-125.

3. Ленів З.П. Формування професійної компетентності фахівців, що реалізують інклюзивний підхід засобами SMART- технологій // Освіта дітей з особливими потребами: від інституалізації до інклюзії: Тез. доп. Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2016. С. 197-201.

4. Лорман Т. Інклюзивна освіта. Підтримка розмаїття у класі: практ. посіб. / Т. Лорман, Дж. Демпелер, Д. Харві; пер. з англ. – К.: – СПД-ФО Парашин І. С., 2010. – 296 с.

5. Мартинчук О.В. Підготовка майбутніх педагогів до професійної діяльності в умовах інклюзивної освіти / О.В. Мартинчук // Вісник психології і педагогіки : збірник наук. праць / Педагогічний інститут Київського університету імені Бориса Грінченка Інститут психології і соціальної педагогіки Київського університету імені Бориса Грінченка. – К., 2012. – Вип. 8. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.psyh.kiev.ua/> Збірник наук. праць. – Випуск 8

6. Пахомова Н. Модель інтеграції медико-психологічної та педагогічної складових професійної підготовки логопедів / Н. Пахомова // Особлива дитина: навчання і виховання. – 2015. – №1. – С. 17-25.

7. Синьов В.М., Шеремет М.К. Основні тенденції модернізації підготовки корекційних педагогів в умовах реформування освітньої галузі // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2015. – Вип. 7. – С. 390-396.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ МЕДИЦИНИ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГУ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Марчук І. А.

*старший викладач кафедри філософії та суспільних наук
Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова
м. Вінниця, Україна*

Потреба модернізації якості вищої медичної освіти в Україні, її європейської інтеграції й орієнтації на світові стандарти законодавчо обґрунтована в новітніх нормативних документах: «Національній стратегії реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 р.» (2014), Законі України «Про вищу освіту» (2014), «Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (2015), Законі України «Про освіту» (2017) та ін.

Ключовим пріоритетом визнається реформування системи охорони здоров'я на засадах взаємовідповідальності й довіри, діалогу і підтримки, доступності і швидкого реагування, зорієнтованості на рентабельність, економічну ефективність і доцільність надання медичних послуг, задоволеність пацієнтів їх своєчасністю і якістю. Зміни в галузі зорієнтовані й на підвищення автономії закладів охорони здоров'я, необхідність пошуку нових джерел фінансування, збільшення кількості й поширення платних медичних послуг, розвиток здорової конкуренції між фахівцями зокрема і закладами загалом, що підвищує актуальність їх маркетингової діяльності [3].

Успішність ініційованих нововведень у кожному сегменті системи охорони здоров'я залежить від поліпшення ефективності вищої медичної освіти, перегляду системи підвищення кваліфікації працівників галузі, що в перспективі призведе до зростання професіоналізму й конкурентоздатності медичного персоналу, удосконалення системи маркетингу в медичних закладах, трансформації відносин між різними учасниками системи охорони здоров'я (управлінцями, постачальниками й споживачами послуг), форматування результативності та якості надання медичних послуг на ринку охорони здоров'я, забезпечить гідний рівень медичного обслуговування населення.

Нині концептуально звучить ідея необхідності вибудови системи вищої медичної освіти із зорієнтуванням на потреби пацієнтів, актуальні тенденції розвитку ринку медичних послуг, що вимагає впровадження системи маркетингу як у процес здобування вищої освіти внаслідок чого вона має стати відповідною запитам сучасності, так і розвиток у майбутніх магістрів медицини вмінь реалізовувати маркетинг у власній професійній діяльності. Це означатиме, що в результаті здобування вищої медичної освіти ринок охорони здоров'я одержуватиме фахівців, яких потребує.

У «Національній стратегії реформування системи охорони здоров'я України» головною метою реформування вищої медичної освіти визнається підготовка медичних кадрів нової формації, підвищення їх інтелектуального, науково-освітнього, професійно-орієнтованого рівня, що вимагає впровадження в навчальний процес європейських освітніх і медичних стандартів, більш ефективних інноваційних та інформаційних медичних технологій [3]. На переконання В. Мороза, в контексті Стратегії одним з найважливіших завдань вищої освіти України є забезпечення її якості, створення уніфікованих критеріїв і системи контролю, адаптація національної системи вищої медичної освіти до європейських стандартів, що на перспективу забезпечить взаємовизнання дипломів про вищу освіту, сприятиме мобільності студентів [2, с. 4].

Упровадження нових європейських стандартів і системи оцінювання якості вищої медичної освіти покликане визначити рівень готовності майбутніх магістрів медицини до виконання професійної діяльності, зокрема й реалізації маркетингу медичних послуг, який напряму залежить від організації освітнього процесу у ВМНЗ, від того, наскільки він відповідає встановленим стандартам, сприяє здобуванню якісної вищої освіти, формуванню нових знань, умінь і навичок, тобто від якості освітньої діяльності закладу.

У рамках Болонського процесу Україна взяла на себе зобов'язання приєднання до базових принципів організації єдиного освітнього простору, в тому числі і представлення результатів професійної освіти в компетентністному форматі. Реалізація цієї ідеї має забезпечити зростання професійної мобільності між країнами за рахунок представлення результатів освіти в формі професійних компетенцій. У Законі України «Про вищу освіту» компетентність трактується як динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення,

професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти [1].

З огляду на доцільність і вчасність упровадження визначених на державному рівні інновацій у галузі охорони здоров'я в систему підготовки медичних працівників, її адаптації до умов ринкової економіки, постає завдання переглянути й удосконалити вимоги до знань, умінь і навичок майбутніх магістрів медицини; з'ясувати сутнісний склад компетенцій, якими вони мають оволодіти у процесі здобування вищої освіти, серед яких формування готовності до реалізації маркетингу в професійній діяльності майбутніх магістрів медицини посідає досить важливе місце.

Компетенції є результатом вищої медичної освіти, який має бути засвоєний для формування готовності майбутніх магістрів медицини виконувати професійну діяльність загалом, а також реалізовувати маркетинг у ній зокрема. Натомість, компетентність як інтегративна якість особистості, забезпечує їм можливість реалізувати власний особистісно-професійний потенціал для продуктивної діяльності в професійній та соціальній сферах, усвідомлення суспільної значущості та особистої відповідальності за якість і результати надання медичних послуг, необхідність постійного фахового самовдосконалення.

Набуття компетенцій відбувається поступово в процесі здобування вищої освіти, відповідно й рівень компетентності студентів на різних етапах навчання буде відмінним. Таке бачення свідчить про рівневий характер компетентнісного підходу у вищій медичній освіті, про доцільність визначення на основі чітких критеріїв і вимог послідовних рівнів у формуванні компетентності студентів. Зауважимо, що це стосується універсальних (загальних) і спеціальних (професійних) компетенцій випускників ВМНЗ, які мають бути чітко визначеними на різних ступенях професіоналізації.

Таким чином, спрямовані на європейські стандарти реформи галузі охорони здоров'я і системи вищої медичної освіти в Україні, мають призвести до якісних змін ринку медичних послуг, що дозволить поліпшити стан здоров'я, розвинути культуру здорового способу життя населення. В сукупності з іншими дієвими механізмами, що мають стати рушійними силами на шляху досягнення необхідних змін у галузі охорони здоров'я, реалізація маркетингу медичних послуг призведе до зосередження лікарської діяльності на проблемах і потребах їх споживачів, допоможе у повній мірі розкрити медичним працівникам власний професіоналізм, конкурентоздатність, здатність моделювати суб'єкт-суб'єкту взаємодію, відкритість до змін та інновацій, спроможність навчатися впродовж кар'єри і застосовувати новітні технології для профілактики, діагностики й лікування хвороб населення. Формування таких компетенцій у майбутніх магістрів медицини є

актуальною проблемою вищої освіти, вимагає розширення змістової компоненти освітньо-професійних і освітньо-наукових програм ВМНЗ.

Література:

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Мороз В. Проблеми та перспективи вищої медичної школи у розробці та реалізації національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 р. / В. Мороз, Л. Фоміна // Тези доповідей навчально-методичної конференції (м. Вінниця, 25 березня 2015 р.) / Ред. колегія М. Мороз; Ю. Й. Гумінський (відповідальний редактор). – Вінниця, 2015. – 255 с.
3. Національна стратегія побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015 – 2025 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://healthsag.org.ua/wp-content/uploads/2014/11/Projekt-Strategiyi-reformi_OZ.pdf

СПЕЦКУРСИ ЯК УМОВА ЯКІСНОЇ ПРОФЕСІЙНО-ДИДАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Пермінова Л. А.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
докторант кафедри педагогіки і психології та освітнього менеджменту
Херсонський державний університет
м. Херсон, Україна*

Зміни, що відбулися в світі і країні, істотно відбилися на системі освіти. Ухвалений «Закон про освіту» (2017), містить більш високі вимоги до якісної зміни цільового, змістовного та технологічного компонентів навчально-виховного процесу як вищої, так і загальноосвітньої школи, яка в свою чергу є складною системою, що виконує традиційні освітні функції і спрямовує на соціокультурні ідеали.

Змінюються вимоги до якості професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи. Від педагогів вимагається участь в розробці освітніх програм, в інноваційних проєктах, у самостійній розробці і застосуванні педагогічних технологій як найбільш ефективних способів діяльності у вирішенні освітніх завдань. Більш того, в професійних стандартах кваліфікаційних характеристик працівників установ освіти в якості вимоги до претендента першої кваліфікаційної категорії висувається «володіння і застосування педагогом в практичній діяльності технологій розвитку

особистості», а для шукачів вищої кваліфікаційної категорії – «самостійна розробка, апробування навчально-методичних посібників, рекомендацій».

Також, висуваються вимоги і до особистості вчителя (головним критерієм якості освіти є рівень освіченості випускника). Сьогодні необхідний фахівець «нового типу» – професійно і соціально мобільний, який має стійкі професійні знання за фахом, володіє навичками самоменеджменту; здатний до творчості, самовдосконалення, готовий до роботи в ринкових умовах праці та гострої конкуренції.

Це стане можливим тільки за умов модернізації професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів відповідно до вимог нових законів і стандартів як на державному рівні, так і на рівні вищих педагогічних закладів.

У педагогіці вищої школи розроблений достатній теоретичний матеріал і накопичений великий практичний досвід щодо вдосконалення професійної підготовки вчителя (Н. Бахмат, Н. Бібік, В. Бондар, І. Зязюн, Л. Коваль, О. Савченко, Л. Хомич, Л. Хоружа, В.М. Чайка, І. Шапошникова та ін.).

Слід зазначити, що не зважає увага до проблеми результативності професійно-педагогічної підготовки студентів, зокрема до формування готовності до майбутньої педагогічної діяльності. Цікавим для нашого дослідження є результати дослідження К.Дурай-Новакової, яка на основі теоретичного аналізу проблеми розробила модель формування професійної готовності, запропонувала методику її дослідження. Науковець трактує готовність «як результат професійної підготовки (що логічно: є підготовка, має бути результатом – Л. Пермінова), як якість особистості, як наявність установок і цінностей» [2]

Результатом професійної підготовки майбутніх учителів, на думку вчених (М. Кугай, Р. Куліш, О. Отич, Л. Петриченко, В. Шищенко та інші), є готовність до професійної діяльності.

Останнім часом активізується інтерес до проблеми професійно-дидактичної підготовки і, зокрема, готовності, як результату підготовки, майбутніх учителів початкової школи.

Значний внесок щодо вдосконалення процесу дидактичної підготовки майбутніх учителів початкової школи на сучасному етапі належить В. Бондарю, О. Савченко, яка опікується проблемами вдосконалення професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів на засадах особистісно-орієнтованого підходу та підвищення їх «дидактичної грамотності».

Так, В. Бондарем визначено шляхи підвищення ефективності дидактичної підготовки кадрів, обґрунтовано системний підхід до аналізу методів навчання, розроблено ефективні технології навчання студентів дидактиці, запроваджено модульно-рейтингову технологію вивчення дидактики як навчальної дисципліни [1].

Як стверджують науковці, дидактична діяльність вчителя базується на знаннях і вміннях проєктувати, прогнозувати, конструювати, організувати та об'єктивно аналізувати явища і процеси дидактичної дійсності. Дані